

talte derfor, men den nøgne Virkelighed er den, at Fiskerne indenfor Skagen føler sig indestængte, de maa have Luft, de maa have Albuerum. Naar der indenfor dette Søterritorium fiskes med en Flaade af søgaaende Skibe til 8 Mill. Kr.s Værdi, og de fanger for ca. 11 Mill. Kr. Fisk i dette Farvand, vil det kunne forstaaes af enhver, som overhovedet vil forstaa det, at der er Grænser, som man ikke ustraffet kan overskride. Det er ikke udelukket at opfiske dette Vand, og derfor maa disse Fiskere have Luft, derfor maa de have Albuerum, og det kan kun ske, naar Muligheden af at drage Vesterhavet ind under dansk Fiskeris Omraade virkeliggøres ved Havneanlæg paa Vestkysten.

Derfor staar i Dag samtlige danske Fiskere enige om Kravet, og derfor er Spørgsmaalet om, paa hvilken Plads Havnen skal ligge, gledet ud af Forhandlingerne som et lokalt Spørgsmaal, det er et Samfundsspørgsmaal. Men denne Enstemighed blandt Fiskerne i Forbindelse med den Udvikling, som vort Fiskeri har taget, har ført med sig, at Forslagsstillerne nu anser Tiden for moden til en Løsning. Helst havde vi naturligvis ønsket, at den høje Regering havde taget Sagen i sin Haand og søgt at faa den gennemført, men da Regeringen ikke har fundet sig foranlediget dertil — som Ministeren udtalte forleden Dag i sin Tale, da han fremsatte Forslag til Lov om Uddybning og Sikring af Thyborøn Kanal m. v. —, nærmest af finansielle Grunde, har vi følt det som vor Pligt at benytte vor grundlovmæssige Ret til at bringe Sagen frem her i Tinget, og det er sket ved det Lovforslag om Havne- og Moleanlæg paa Jyllands Vestkyst, som nu ligger paa Tingets Bord.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder havde en Dag i Forvejen fremsat Forslag til Lov om Uddybning og Sikring af Thyborøn Kanal, som bl. a. ogsaa indeholder Forslag om Anlæg af en mindre Fiskerihavn til 400,000 Kr. paa Sydsiden af Thyborøn Kanal, det samme, som vi i vort Lovforslags § 1 har opstillet som det første Krav. Om det af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag skal jeg kun sige, at ingen kan have noget imod, at den højtærede Minister søger at faa dette Spørgsmaal løst. Jeg indrømmer villigt, at det omfatter manges Interesser, hvad der er gjort Rede for i Bemærkningerne til Lovforslaget, og jeg vil ønske Ministeren Held til at faa Lovforslaget gennemført. Men set fra den

Side, som vi og de danske Fiskere ser det fra, kan vi ikke gaa med til at anse dette Lovforslag for en Løsning af det store Spørgsmaal, det er kun en Begyndelse til Løsningen af Spørgsmaalet om Vestkysthavne, og faar vi ikke en samlet Plan derom, faar vi begyndt stykkevis, turde det hælde, at vi fik Lov til at vente i mange Herrens Aar, inden vi fik naaet vore Ønskers Opfyldelse.

Angaaende det Lovforslag, for hvilket jeg er Ordfører, skal jeg ikke gaa i Enkeltheder. Til Dels indeholder Bemærkningerne, som ledsager Lovforslaget, det væsentligste af, hvad der derom kan siges, og dels har det for Forslagsstillerne været af størst Betydning at faa Sagen fremmet til en almindelig Drøftelse for derved at vinde Tilslutning for Tanken. Et Par Bemærkninger skal jeg dog gøre til de enkelte Paragraffer. Naar det saaledes i § 1, sidste Stykke, hedder, at der kan anvendes omtrent 500,000 Kr. til mindre Arbejder i Ringkøbing Fjord til Støtte for Fiskeriet, naar Udløbsforholdene er ordnede, har denne Bevilling selvfølgelig ikke noget med Hvide Sande-Spørgsmaalet at gøre, uden for saa vidt dette Udløb opretholdes som Fjordens Udløb, og Bevillingen vil selvfølgelig falde bort, saafremt det eventuelle Fjordudløb ikke vedligeholdes som sejlbart Løb, da det da vil være umuligt for Fiskerne fra Ringkøbing Fjord at komme ud paa Vesterhavet. Angaaende Bevillingen paa de 18 Millioner, som højst kan anvendes til de foreslaaede Arbejder, skal jeg bemærke, at denne Sum selvfølgelig ikke er grebet ud af Luften, men den er fremkommet som Resultatet af Forhandlinger med teknisk kyndige og samtidig praktisk uddannede Mænd, der har Kendskab til Vestkystens Forhold og Vanskelighederne ved større Byggeforetagender der. Naar det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) fandt, at det var at stille Sagerne paa Hovedet, naar Lovforslaget foreslaar en Ramme indenfor 18 Mill. Kr.s Udgift, hvorefter den sagkyndige Kommission skulde bestemme dels Anlægene og dels Stederne, hvor Anlægene i Thisted Amt skulde være, maa jeg sige, at jeg ikke finder noget forunderligt deri. Thi saafremt Rigsdagen skulde vedtage dette Lovforslag, og Kommissionen bliver nedsat, bliver det dens Opgave indenfor denne Ramme at fremkomme med sine Forslag, og skulde den muligvis komme til den Erkendelse, at det var umuligt at opføre disse Værker for den i Lovforslaget nævnte Sum, maa den sige: „Vi kan umuligt gøre